

Kaos GL Derneği İktisadi İşletmesi Adına
Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Tarık Yıldız

Genel Yayın Yönetmeni
Aylime Aslı Demir

Dosya Editörü
Aylime Aslı Demir
Umut Güven

Güncel Sayfalar Editörü
Umut Güven

Redaksiyon
Ali Erol

Hukuk Danışmanları
Av. Elif Ceylan Özsoy, Av. Oya Aydın,
Av. Yasemin Öz, Av. Hayriye Kara, Av. Kerem Dikmen

Grafik Tasarım
Ceket Medya, ceketmedya@gmail.com

Abone Sorumlusu
Semih Varol, semih@kaosgl.org

Katkıda Bulunanlar
Ahmet Çevik, Ali Murat Gali, Ali Orhan Yılmaz, Ali Özbaş, Aras Onur, Asena Hafize Ulus, Aslı Alpar, Burak Göksel, Can Yaman, Ceylan Begüm Yıldız, Damla Umut Uzun, Doğa Melis, Esmeray, Ezgi Epifani, Hasan Basri Çifçi, Hilal Demir, Kerem Dikmen, Leman Darıcıoğlu, Mert Güzel, Ömer Akpınar, Pınar Büyüктаş, Ridvan Bayrakoğlu, Seçin Tuncel, Selin Berghan, Sema Semih, Senem Doğanoglu, Sevcan Tiftik, Soufiane Ababri, Tanju Tar'iz, Vuk Raicevic, Yener Bayramoğlu, Yıldız Tar

Kapak
Soufiane Ababri, Bedwork III, Kağıt üzerine kuru boya / Color pencil on paper, 32 x 24 cm, 2018

Umum
Ridvan Bayrakoğlu, Soufiane Ababri eserleri panorama

Yönetim Yeri
Kaos GL
Remzi Oğuz Arık Mah., Tunus Caddesi 93/8
Kavaklıdere - Ankara
Faks: +90 (312) 230 6277
E-posta: editor@kaosgl.org
URL: http://www.kaosgl.org

Abonelik
Yurt içi 1 yıllık (6 sayı) abone bedeli 50 TL
Yurt dışı 1 yıllık abone bedeli 25 Euro ya da 40 Dolar
Please transfer 25 Euros or 40 Dollars for 1 year subscription to one of the following bank accounts.
Garanti Bankası Yenişehir Şubesi
TL: TR50 0006 2000 4110 0006 2940 36
USD: TR75 0006 2000 4110 0009 0906 78
EURO: TR51 0006 2000 4110 0009 0903 34

Basım tarihi
06 Mart 2019

Baskı
Ayrıntı Basımevi İvedik Organize Sanayi Bölgesi
28.cad., 770. sok., no: 105, Ostim Ankara
Telefon: 0 312 394 55 90

Yayın Türü
Yerel Süreli (2 aylık) Mart & Nisan 2019
Tutsaklara, mültecilere ve HIV + LGBTİ'lere ücretsiz gönderilir.

Kaos GL Dergisi, Kaos Gey ve Lezbijen Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği'nin süreli yayınıdır.

Değide yer alan yazılı ve görsel çalışmalardan, yazarları ve sanatçıları sorumlu olup; bu çalışmalar, Kaos GL Dergisi ve Kaos GL Derneği'nin görüşlerini yansıtmaz.

Kaos GL Dergisi, Gökkuşluğu Projesi kapsamında, İsveç Uluslararası Kalkınma ve İşbirliği Kurumu SIDA tarafından desteklenmektedir.

SWEDEN

Kaos GL'den

Neye karşı mücadele ettiğimizi tarihlerken pek çok kişiyle ortaklık kurulabilmektedir. “Cinsiyetçiliğe Karşı”, “Homofobiye Karşı”, “Transfobiye Karşı” sözleri oldukça geniş bir insan grubunu bir araya getirmek konusunda oldukça kudretli karşı çıkışlar. Peki ama bu mücadeleyi birlikte, zaman zaman omuz omuza örgütleyecek olan biz aktivistler, birlikte nasıl çalışıyoruz, birlikte eylemenin ahlakını nasıl kuruyoruz?

Aristoteles'e göre, ahlakilik hakiki dostluğun özünü oluşturur; Ahlakilik, sadece özel hayatın değil, kamusal, hatta politik hayatın da özü niteliğindedir. Kamusal hayatta dostluk (dolayısıyla dayanışma) yoksa, toplumsal grupların çıkar çatışması kamusal hayatı dejenere edecek kadar baskın hale gelir.

Ona göre 3 farklı dostluk türü vardır; İnsanların birbirlerine faydalı olmalarından doğan dostluk (iş arkadaşlığı, politik yandaşlık gibi). Birbirinden hoşnut olmadan doğan dostluk (oyun, içki, dedikodu arkadaşlığı gibi). Son olarak ise erdeme, bir iyiyi paylaşmaya, bir iyinin peşinde olmaya dayanan dostluk (ortak amaçlar için beraber çalışmadan doğan dostluk).

Aristoteles'in “gerçek dostluk” dediği üçüncü tip dostluktur ve bunu “kamusal dostluk” olarak adlandırır. Kamusal Dostluk, ortak yarara hizmet eden bir nitelik göstererek, neticede politik topluluğun oluşturulmasını ve kendini devam ettirme olanağını sağlar. Bu ise, insanın diğerlerinin “iyi”sini de kendi iyisi gibi gözetmesini (korumasını ve kollamasını) gerekli kılar.

“Gerçek dostluğun” peşinde eyleme pratiklerimizi masaya yatıracağımız bu sayıda, feminist ve queer yoldaşlığın olanaklarına değindik.

Dostluk dosyasında, **Ali Orhan Yılmaz**, bell hooks'un Hep Aşka Dair kitabı üzerine değerlendirmelerini kaleme aldı. **Asena Hafize Ulus**, “*Hitap ile Cevap Arasında*” ile dostluğun felsefi perspektiften incelemesini bizlere sunarken; **Hilal Demir**, “*Birlikte Yürüdüğümüz Dostlar ve İfşa*” yazısıyla bir şiddetsiz eylem olarak ifşayı tartışmaya açtı. **Yener Bayramoğlu**, bir göç hikayesi ve dostluklarla kesişimlerini “Kuir Dostluk ve Göç” yazısında inceledi. **Pınar Büyüктаş ve Leman Darıcıoğlu** ise mektuplarla bir dostluk bağımlı okuyuculara aktardı. **Ömer Akpınar**, deneyimleriyle birlikte dostluğa dair bir tartışma zemini yaratırken; **Selin Berghan** 14 yıllık dostu Betty ile olan hikayesini Kaos GL okuyucuları için kaleme aldı. Lubunya dostluklara değinen **Esmeray** ve **Tanju Tar'iz** de bizleri dünden bugüne bir yolculuğa çıkardı.

Güncel Sayfalarda, **Can Yaman** tarafından kaleme alınan “Deli Kadına Selam Olsun!” ile Ayşen Gruda'yı sevgiyle anıyoruz. Sayfalarda ilerlerken, **Ali Murat Gali** İstanbul'un lubunya performans kültürünü ve ütopyalarını Kaos GL okuyucuları için anlatıyor. Sakatlık ve queer kesişimleriyle Rober Haddecayan'ın eseri Tavan'ı **Sevcan Tiftik** incelerken; **Ali Özbaş** keyifli vakitler için bizlere film önerilerini sunuyor. Kaos GL Dergisi'nin devam eden yazı dizilerinden Sapma Günlüğüm'de **Hasan Basri Çifçi** ile Aşık Veysel'in dizeleri eşliğinde bir yolculuğa çıkıp; **Aslı Alpar**'ın söyleşi dizisi Cinsel Şiddetle Mücadele İçin Kavramlar'da bu sefer Mağdur Suçlayıcılık kavramını tartışıyoruz.

Bekçilik sistemini ve LGBTİ+ hareketi içindeki etkilerini **Senem Doğanoglu**'nun kaleminden okurken; **Yıldız Tar** Kaos GL Medya İzleme Raporunu ve medyanın LGBTİ+ hareketindeki etkilerini kaleme aldı. **Damla Umut Uzun** ise **Vuk Raicevic** ile bir araya gelerek Sırbistan'daki LGBTİ+ hareketine ve Batı Balkanlar ve Türkiye Eşit Haklar Derneği'nin çalışmalarına dair bir söyleşi gerçekleştirdi.

Katkı sunan herkese ve The Pill'den Enes Çelenay'a çok teşekkür eder ve keyifli okumalar dileriz.

Aylime Aslı Demir & Umut Güven

İÇİNDEKİLER

10

**Özgürleşme Sürecinde
Yaratırken:
Sınırları Delinen Anlamlar,
Genişleyen Var Oluşlar**

19

**Bekçinin
Kabahati**

DOSYA

Dostluk

'Hep Aşka Dair' Üzerine

Ali Orhan Yılmaz // 30

Hitap ile Cevap Arasında

Asena Hafize Ulus // 34

Birlikte Yürüdüğümüz Dostlar ve İfşa

Hilal Demir // 38

Kuir Dostluk ve Göç

Yener Bayramoğlu // 40

Sevgili L, Sevgili P

Pınar Büyüктаş - Leman Dancıoğlu // 42

Lubunya Dostluklarına Dair // 46

Beni Sana Çeken O Tuhaf Gerçekler

Ömer Akpınar // 50

Betty ile On Dört Yılın Özeti

Selin Berghan // 52

Deli Kadına Selam Olsun!

Can Yaman // 3

Vitamin Niyetine Filmlerden Şifa

Ali Özbaş // 4

Lubunyalarda Gullümü ve Habbeyi Sever!

Esmeyaz // 7

"Kürdan similyayı kezbanelara, But similyayı kendinize batırın!"

Tanju Tar'iz // 8

Özgürleşme Sürecinde Yaratırken:

Sınırları Delinen Anlamlar, Genişleyen Var Oluşlar

Ali Murat Gali // 10

Sineklerin Yoldaşlığından Hemhâlliliğe

Sevcan Tiftik // 14

Sapma Günlüğüm 7: Veysel Gider, Adı Kalır

Hasan Basri Çifçi // 16

Cinsel Şiddetle Mücadele İçin Kavramlar: Mağdur Suçlayıcılık

Söyleşi: Aslı Alpar // 18

Bekçinin Kabahati

Senem Doğanolu // 19

"İnsanlar nefret suçlarını mahkemeye taşımaktan ve faillerle karşı karşıya gelmekten korkuyorlar"

Söyleşi: Damla Umut Uzun // 22

Medyada LGBTİ+ Temsili: Neyi, Nasıl İzliyoruz?

Yıldız Tar // 24

40

**Kuir Dostluk
ve Göç**

24

**Medyada LGBTİ+ Temsili:
Neyi, Nasıl İzliyoruz?**

Lubunya Dostluklarına Dair

Günümüz dünyasında güvenli alanlar inşa etmek, kendi olabilme potansiyellerimizi gerçekleştirmek ve belki de bazen sadece “iyi” hissedebilmek hepimiz için kolay olmayabiliyor. Heteroseksizmin ablukasıyla çevrili bu yaşamlarımızda, lubunya dostluklarımız, biraz olsun o “güvenli” alanların temelini oluşturmamızda çok önemli bir rol oynadığı gibi, kendimizi gerçekleştirebildiğimiz dünyaları yaratmak adına da oldukça etkili diyebiliriz.

Dostluklara ve dayanışmaya en çok sarılmamız gereken; ayrımcılığın, nefretin ve birbirimize yabancılaşmanın dört bir yandan yaşamlarımıza temas ettiği bu günlerde, Kaos GL okurlarına sorduk. “Lubunyadan dost olur mu? Hadi anlat bizlere biraz!” dedik. Lubunya dostluklarını ve o dostları için hangi şarkıyı armağan etmek istediklerini ise aşağıda bir güzel sıraladık. Gelin birlikte bakalım!

Ezgi Epifani: Lubunya dost bilir hayatın nasıl birdenbire çok ağır gelebileceğini!

Lubunyadan tabii ki dost olur, herkesin olabileceği gibi. Lubunya dostumla her konuyu konuşabiliyorum, istisnasız. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatabmam. Mesele sadece konuşmak da değil, rahat konuşabilmek, yargılanmadan, ayıplanmadan, tuhaf bulunmadan kafandan ne geçiyorsa onu konuşabilmek. Birbirimizi rahat ve güvende hissettirmek. Lubunya dost bilir hayatın nasıl birdenbire çok ağır gelebileceğini, herhangi bir an ve bir yerde. Kendini korumak için çekip gitmen lubunyayı tehdit altında hissettirmez, bilir çünkü başka çıkar yol bulamamışsındır.

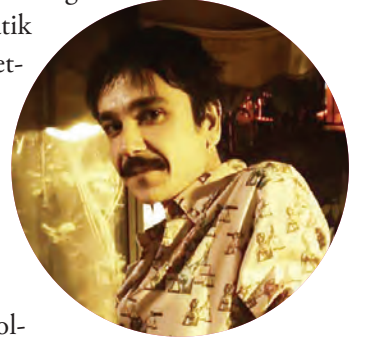
Lubunya dostla en çok hayatımda “gerçekten” olan bitenleri, halimi hatırlımı, etrafta gördüğüm iyi şeyleri ve sorunları paylaşmayı seviyorum, onun fikirlerini de, bakış açısını da çok önemseydiğimden.

Onun için armağan ettiğim şarkı, Hüseyin Badilli
- Bu da geçer...

Sema Semih: Örgütlenmenin, direnmenin, mücadele etmenin ve dayanışmanın temelinde dostluk var

Tabii ki lubunyadan dost olur, neden olmasın? Fakat çoğu zaman tecrübe ettiğimiz şiddetli ve travmatik olayların tesiriyle hissettiğimiz öfkeyi birbirimize akıtabiliyoruz, sanırım ‘lubunyadan dost olmaz’ önyargısı da bu yüzden tetikleniyor. Lubunya dostlarımla (lubunya olmayan da pek yok zaten) her şeyi paylaşmayı seviyorum. Bence örgütlenmenin, direnmenin, mücadele etmenin ve dayanışmanın temelinde dostluk var. Ortak yaşamışlıklar, benzer deneyimler var. Bunları paylaşabildikçe yakınlaşıyoruz, bazen bir durum karşısında çok şey söylemeye gerek kalmadan birbirimizi anlayabiliyoruz; ‘sen de yaşadın sen de bilirsin’ dememize gerek kalmıyor; cinsiyet belasını herkes yaşıyor ama normdan uzakta olanlar daha çok. Uzaklarda buluşuyoruz; Bana, aynı heteronormatif tezgahın geçsek de ifade etmeye çalıştığımız farklılıklar aslında yalnız olmadığımızı hissettiriyor ve özgürleştirici geliyor.

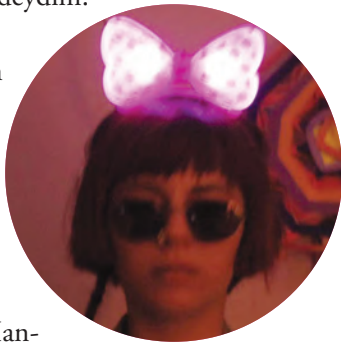

Dostlarımla onların kendi farklılıklarını, kendi biriciklikleri görek ilişki kurmaya gayret ediyorum. Herkes çeşit çeşit renk renk, desen desen ve bence güzel olan bu. Ortak düşmanların yaratıldığı; benzer duygu ve düşüncelerin kendim ve başkalarının üzerinde bir baskı unsuruna dönüştüğü yakınlıkların içerisinde huzurlu olamıyorum. O yüzden lubunya dostlarımla yapmayı en çok sevdiğim şey partilemek. Partiler hem farklılıklarımızı kucaklamak için, hem de kısıtlı bir alanda da olsa da, kendimizi neşeli ve eğlenceli hallerle ifade edebilmemiz için bir fırsat yaratıyor. Partilerde olmayı arzuladığımız ya da bir an için dönüşmek istediğimiz ama toplumsal hayatın içinde her zaman mümkün olmayan hallerimizle bir arada durabiliyoruz; gullüm oluyor. Ve gullüm yapabilmek hem siyasal hem de toplumsal dönüşüm için çok önemli bence; baskıyı, şiddeti nefreti bir anda yok edemiyoruz; ama gullüm üstesinden daha rahat gelebilmemiz için bir araç oluyor. O yüzden galiba en çok lubunya dostlarımla eğlenebiliyorum ve yaklaşabiliyorum; dillerimiz daha çok birbirine benziyor.

Lubunya dostlarım için Antohni'den "you are my sister" şarkısını armağan etmek isterim.

Doğa Melis: Cis heteronormatifliğin hayatlarımıza işlenmeye çalışılmasına karşı gelmiş, yetmemiş bir de kendi gibileri bulmuş insanlarız!

İstanbul Kuirfest sebebiyle rutinimden daha kalabalık bir sosyal çevreydim. Lubunya dostluğu üzerine düşünceğim birkaç günün Kuirfest'e denk gelmesi gerçekten büyük şanstı. Çünkü daha etkinlik için evden çıktığım ilk gün öyle heyecanlandım ki. Hangi aşklar, hangi arkadaşlar, hangi olaylar, hangi kahkahalar çıkacaktı acaba karşıma? Etkinlikler süresince bayağıdır görmediğim birçok insanı gördüm. Söyleşilerde, molalarda, baktığım neredeyse her yerde 'bir yerden gözüm ısıyor' hissinin bile ne kadar güven verici olduğunu düşündüm. O an hiç tanımadıklarım bile birçok tanıdığımdan daha dostumdu çünkü. Bambaska yerlerde, bambaska deneyimlerden geçerek

geldiğimiz o salonda bizim için o kadar ortak şey var ki. Bir yandan o kadar farklı olup bir yandan öyle tanıyoruz ki yaralarımızı.

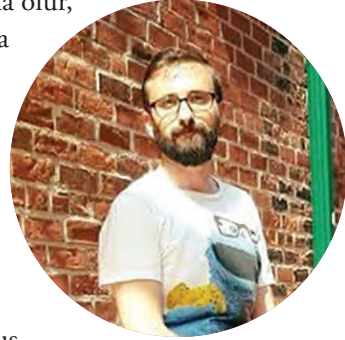
Lubunyadan dost oluyor hem de öyle derin öyle güzel oluyor ki. Zannediyorum dayanışmayı bir biçimde öğrenmiş insanlarla örüyorum hayatımı. Asla 'bana verilenler' paket programında olmayan, özellikle inşa ettiğim, emek verdiğim dostluklar bunlar. Bazen düşündüğüm için utandığım ve kendime söyleyemediğim bir şey 'abla'ma çıkıveriyor ağzımdan. Yargılanmadığımı ve onun da benzer şeyleri hissetmenin nasıl olduğunu bildiğini bilmenin güveniyle çıkıveriyor. Deneyim ortaklığının önemini görüyorum. Cis heteronormatifliğin hayatlarımıza işlenmeye çalışılmasına karşı gelmiş, yetmemiş bir de kendi gibileri bulmuş insanlarız! Bakın dostlar, bu büyük bir şey. İlk oyunları birlikte oynadık ama sınıflarda konuşmadık;), komşunuz da değildim. Her yerde onlardan olmak ya da hiç orda olamamak cetvelinde savrulurken yavaş yavaş değdi ellerimiz.

Ah lubunya, ne kadar güzelsin diyor ve play'e basıp Jakuzi'den dinliyoruz. <3

Aras Onur: "Sen asıl beni açılınca bir görsen."

Lubunyadan her şey olabildiği gibi dost da olur, düşman da. Yoldaş da olur, kanka da... Lubunya dostluğunu diğer dostlardan ayıran "bir" şey var mı, emin olamıyorum. Bir yandan küçük, kapalı, kendine has bir çevrede nispeten izole kalılabiliyormuş gibi yorumluyorum. Böylesi bir ayrışmayı zaman zaman büyük nimet olarak gördüğümü söyleyebilirim. Öte yandan bu kapalılık, tüm sosyal ilişkileri şekillendirebilecek bir mertlik etkisi de katıyor. Kendi etiğini, kendi ilkelerini kendi belirleyen bir sınıf gibi... Bunun içinde en çok sokaktan geçen insanların güne "aslında" nasıl başladığı ve zihninden neler geçirdiğine dair okumalar yarıştırmayı seviyorum. Var olanla yansıyan arasındaki farkı en güzel lubunyalar okumuyor mu!

Lubunya dostum için armağan ettiğim şarkı, "Sen asıl beni açılınca bir görsen" (Tarkan, Usta Çıracak)

Ahmet Çevik: “Lubunya dostlarına daha güçlü sahip çıkar”

“Ne demek lubunyadan dost olmaz ...” Lubunya dost ile zor günler paylaşılır, her türlü ayrımcılığa maruz kaldığı için dostlarına daha güçlü sahip çıkar ... sadece zor günler değil güzel günlerimiz de olur güleriz yer yüzünün en renkli en çikarsız kahkahalarını birlikte atarız belki sonrasında gülmekten gözü müzden yaş gelir karnımız kasılır... en kıymetlisi en magazini gullümü olmadan olmaz ...

Lubunya dostuma şarkı armağanım, Yonca Evcimik - vurula vurula “yalan bu öğretilenler yalan bırak beni bildiğim gibi seveyim”

Seçin Tuncel: Düşünsene, yanında kendini gerçekleştirmek için dünyayı karşısına almış biri var

Olur bal gibi olur, beni öldürmeyen lubunya güçlendirir demişler. Mesela Tuba, Umut ve Begüm sayesinde bugün hiçbir şeyden korkmam. Hiçbir şeyden midem bulanmaz. Çünkü benim güçlenmem için dünyadaki en pis eşek şakalarını bana yapmaya kendilerini adadılar...

Bu nedenle hayata daha sıkı sarıldım ve bu sayede olmadık şeyleri çok yıpranmadan atlattım.

Mesela Sibel Can'ın istiridyeye içinde şarkı söyleyerek sahne almasına midye dolma benzetmesi yapan çok cishetero görmedim. Lubunya unutmaz, affetmez: müren balığı gibi zamanında yaptığın bir hatayı aniden çıkararak söyleyiverir. Bu da tabii bir insanın kişiliğinin gelişmesi için çok önemli bence. Cishetero arkadaşlıklarımı biraz sıkıcı buluyorum, benim en büyük kıstasım o. Düşünsene, yanında kendini gerçekleştirmek için dünyayı karşısına almış biri var. Boru mu ?

“Geldim gideceğim hep de değişeceğim Şu kısacık hayatı kana kana içeceğim

Rüzgâr olup eseceğim
Gökte süzüleceğim
Kimsin sen deseler
Ben sadece varım diyeceğim”

Şarkı: Varım / Nova Norda

Ceylan Begüm Yıldız: Lubunya dostluğu, daha kendini bilmezken o kalabalığın ve tek tip lise formasının içinde birbirini seçmek demek.

Açıkcası son yıllarda lubunya olmayanlarla dost olmakta bayağı zorlandığımı itiraf etmek durumundayım. Bu durumu biraz rahatsız edici bulsam da, elbette anlaşılır bir nedeni var. Gerçi sırf lubunya olmak da dost olmak için yeterli değil elbet. Lubunya ne

iyi ki tekil bir öznelliğe karşılık gelmiyor ve herkesle de o dostluk bağına, iletişimini yakalamak mümkün değil. Ama genel olarak karakterime, inandıklarımın zıt bir başka lubunyayla iletişimi lubunya olmayan birine nazaran daha rahat kuruyorum.

Lubunya dostluğu, en eski lubunya dostumu düşünerek cevaplarsam, benim için daha kendini bilmezken o kalabalığın ve tek tip lise formasının içinde birbirini seçmek demek. Sadece bir bakışta dünyaları konuşabilmek demek. Araya saatler, yıllar, kıtalar girse de uzaklaşmamak demek. Bilemiyorum lubunya olmayanlarla bu iletişimi bir noktaya kadar yakalayabiliyormuşum gibi geliyor. Toplumun, normların sınırları gelip o iletişimi de sınırlandırıyor sanki. En normatif ya da toplum tarafından normatifleştirilmiş lubunya bile asla o kalıplara birebir uymuyor, uyamıyor. Bu hem lubunya olmanın gücü hem de laneti gibi. Dostum bir lubunayla bir bakış yeterken, dostum diyebileceğim bir na-trans hetero erkekle 100 saat konuşsam nakka iletişimleyebiliyorum ya da beraberken sessizlikten bu kadar keyif alamayabiliyorum.

Sanırım yapılması gereken en banal, en sıkıcı şey bile olsa lubunya dostlarımla yapmayı tercih ederim. Ama en çok kırdada, bayırdada, parkta beraber yürüyüş yapıp konuşmayı seviyorum. Sonra beraber direnmeyi seviyorum, beraber yaratmayı seviyorum.

O bu satırları okur mu bilmem ama en eski lubunya dostumu düşünerek bir şarkı armağan ediyorum, Hole- Violet nostalji olsun kanka ;)

Burak Göksel: Gri olan Ankara pazarlarına gullümle beraber gökkuşağı yağar!

Lubunyanın dost bayağı şugar olur. Hayatın daha da renklenir. Gri olan Ankara pazarlarına gullümle beraber gökkuşağı yağar, midende kelekler uçuşur. Bunun yanında güvende hissedersin, hele bir de dostun madi bir lubunya ise. En ufak problemde çabalar senin çözüm bulabilmen için. Kendinin gibi sahiplenir derdini.

Açık sözlü olup, yalandan uzak bir ilişki olması ayırır diğer dostluklardan. Çekinmeden söyler ne düşündüğünü, geciktirmeden. “Ay ne madi olmuşsun.” der, sen de üstünü değiştirirsin. Lubunya dostun varsa eğer bir adım öndesin. Nedeni ise, kimsenin göremediği şeyleri görür. Gerçek anlamda farklı bir bakış açısıyla yönlendirir. Çeşitli zorlukların üstesinden gelebilmek için önsezi ve iyi gözleme ihtiyacı vardır. Bu nedenle gelişir gözlem yetenekleri. Seni etrafıca gözlemler ve patır patır söyleyiverir yanlışlarını, eksiklerini. Bana çok büyük avantajları oldu bu durumum. İyi yol gösterdi güzel kalpli lubunyalımlarım. Bu değerli dostluğun önündeki tek engel önyargı galiba, aşalım lütfen.

Lubunya dostum için, Amanda Lear - The Sphinx şarkısı gelsin.

Mert Güzel: Beni dostuma bağlayan şey acılarının acılarımla olan benzerliği oldu.

Yara almış insanların dostu olur bence. Yara almış insanların yara almış dostları olur. O yüzden dostlar koşulsuz şartsız sevgiyi iyi bilirler. Birbirlerini yaralamazlar, benzer mücadeleler verirler, ömürlük bağlanırlar, sarar-sarmalarlar...

Yıllar önce bir arkadaşım “Lubunyanın lubunyanın başka dostu yoktur.” demişti. Sanırım benim için gerçekten de öyle. Bir lubunya olarak tek dostum yine bir lubunya. Beni dostuma bağlayan şey acılarının acılarımla olan benzerliği oldu. Lubunya dostluklar diğer dostluklara pek benzemiyor. Bir kere lubunyanın gullümü var. Lubunya dostluklar o gullümle güçleniyor, büyüyor, samimileşiyor. Semih’le (dostumla) beni ayakta tutan şey de işte bu gullüm oldu. En sert kavgalarımızın ardından bile eksik etmedik gullümü.

Biz Semih’le aynı örgütü, aynı arkadaşları, aynı sözleri, aynı evi paylaştık. Mücadelemiz, hayallerimiz hep ortak. Yani ben dostumla kendimi paylaştım.

Semih’le aynı sabaha uyanmak, kupada türk kahvesi içmek, balkonda müzik dinlemek, eski klipleri izlemek, sahnenin ortasında kendimizden geçene kadar dans etmek, gıybet yapmak, ortak bir sabaha uyanacağımızı bilerek gece aynı yastığa baş koymak... Bunlar benim onunla en çok yaşamayı sevdiğim şeyler. Bunlar bizim yıllardır tekrar ettiğimiz ve ömür boyu da edeceğimiz paylaşımlar.

Berber en çok Madonna-Bitch I’m Madonna şarkısında dans ettik. Sonsuza kadar dans edelim diye bu şarkı bize gelsin.

Kerem Dikmen: Umutlarımı paylaşmayı seviyorum.

Lubunyanın dost olmaz mı ayol, tabi ki olur :)

Yani kendi hayat çiziminde lubunya dostlarımla, normalliğin ve olağanlığın bana çizgi diye sunduğu birçok sanal simgenin aslında gerçek hayatta karşılığının olmadığını gördüm. Diğer dostluklardan da anlayabilirdim bunu belki ama böyle gelişmedi işte. Bu arada böyle genel bir soru kategorisi üretilebilir mi? Sanmıyorum. Ama kendi özel alanımda umutlarımı, geleceğe dair beklentilerimi, bazen kaygılarımı bazen de sevdiğim müzikleri paylaşmayı seviyorum.

Kendimi özgür hissettiren parça, «Şarkı Söylemek Lazım» dostlara gelsin.

